

твенъ въ собственныя си домъ. Тогази се наченѣла кръвопролитна война, която се продължавала четири години и направила много теглила на Римляны тѣ. Най послѣ Сулла одържалъ двѣ рѣшителны побѣды и повелѣлъ немилосърдо да избѣжтъ нѣколко хиляды плѣнницы. Възмутены тѣ народы се покорили; заключенъ былъ миръ, по който Римляны тѣ предоставили на съюзници тѣ повечто отъ исканы тѣ права.

4. Марій срѣщо Сулла.

Около туй време, възстанѣлъ срѣщо Римляны тѣ *Митридашъ*, царь понтійскій, който обладалъ прилежащи тѣ до Черно Море страны. Той былъ дързостенъ господарь и заклетъ врагъ на Римляны тѣ. Той завоювалъ сичка та Мала Азія, и, съ помощъ та на съюзника си, царя на Армянія, настанилъ войска отъ 30,000 души, съ 180 военны колесницы, ображены съ косы, и освенъ туй 400 кораби. Въ Римъ назначили за консулъ Сулла, и му предали да веде война та срѣщо Митридата. Марій не стърпѣлъ туй. Съ помощъ та на народна та партія, той възбудилъ въ Римъ смущеніе, избилъ най знатны тѣ отъ свои тѣ противници, и народъ тѣ му предалъ главно то началство.

Сулла побѣгнѣлъ при войска та си, която, слѣдъ война та срѣщо съюзници тѣ, еѣ еще стояла въ Долна Италія. Той расказалъ на войны тѣ, какъ го обезчестили, и имъ обѣщалъ, подъ свое то предводительство, богата добывка. Войны тѣ извикали: „Води ны въ Римъ, полководче!“ Той туй и желаялъ. Съсъ шесть легионы, той доближилъ при града; народны тѣ чети, що были наскоро събраны отъ Марія, были прѣснѣты. Сулла заплашвалъ доро да изгори сичкія градъ. Марій былъ оежденъ на смъртъ, — и бърже побѣгнѣлъ. Като пристигнѣлъ той въ Италианскія градецъ *Миншурна*, градско то началство го хванѣло и го хвърлило въ тъмница та. Избрали диваго роба отъ плѣнены тѣ Кимвры, да убіе Марія. Той влѣзълъ съ мечъ въ тъмница та, но Марій